

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 22. decembra 2011 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 28. novembra 2011, sp. zn. Ntc 24/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. uznesenie Krajského súdu v Žiline z 28. novembra 2011, sp. zn. Ntc 24/2011, **s a z r u š u j e** a Krajskému súdu v Žiline **s a u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením z 28. novembra 2011, sp. zn. Ntc 24/2011, rozhodol o tom, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej už len „zákon o EZR“) neberie do vydávacej väzby J. Š., nar. X., trvale bytom S., t. č. od 09. novembra 2011 vo väzbe v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Ako prílohu uvedenej sťažnosti zaslal pritom fotokópiu písomného vyjadrenia J. Š. z 21. novembra 2011 (na Krajskú prokuratúru doručené dňa 23. novembra 2011), ktoré má byť v podstate reakciou vyžiadaného na mu dňa 14. novembra 2011 odoslanú – do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu

na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne - fotokópiu európskeho zatýkacieho rozkazu a v ktorej mal tento o. i. dať i súhlas na svoje vydanie do Českej republiky.

Z obsahu podanej sťažnosti ďalej vyplýva, že dňa 28. novembra 2011 po prejednaní vecí s ošetrojúcimi lekármi v Trenčíne a ustanoveným obhajcom mal byť zo strany prokurátora vytýčený termín výsluchu J. Š. zameraný na jeho stanovisko k vydaniu a zásadu špeciality na 08. december 2011 v nemocnici v Trenčíne.

Avšak vzhľadom k tomu, že podľa názoru prokurátora boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v ust. § 17 ods. 1 zákona o EZR (vnútroštátna väzba a originál EZR), podal dňa 25. novembra 2011 Krajskému súdu v Žiline v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia návrh na vzatie J. Š. do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať do pominutia dôvodov väzby, do ktorej bol tento vzatý na základe uznesenia Okresného súdu v Považskej Bystrici z 21. októbra 2011, sp. zn. OTp 60/2011.

Krajský súd však v zmysle vyššie uvedeného návrhu nerozhodol, a preto považuje prokurátor jeho rozhodnutie za nesprávne.

Podľa neho totiž z gramatického výkladu ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o EZR vyplýva, že po splnení oboch tam uvedených podmienok má súd obligatórne vziať osobu, o vydanie ktorej ide, do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať. Má pritom za to, že k prijatiu danej úpravy a jej zaradeniu do samostatného paragrafu na rozdiel od ustanovenia § 16 upravujúceho vydávaciu väzbu došlo z toho dôvodu, že existencia väzby, resp. výkon trestu naznačuje, že u osoby, o vydanie ktorej sa žiada, je určité riziko, že po prepustení z tejto väzby alebo vykonaní trestu by mohol byť zmarený účel vydania.

A ako prokurátor zdôraznil na záver, odhliadnuc od momentálneho zdravotného stavu J. Š. je potrebné upriamiť pozornosť súdu i na tú skutočnosť, že tento nemá presnú adresu trvalého pobytu, čo bolo tiež jedným z dôvodov jeho vnútroštátnej väzby, a preto považoval za vhodné podať predmetný návrh súdu podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR aj pred samotným vypočutím vyššie menovaného. Ak súdu takýto výsluch chýbal na rozhodnutie, nič mu nebránilo podľa neho v tom, aby ho vykonal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

K vyššie uvedenej sťažnosti podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu písomné vyjadrenie aj vyžiadaný J. Š..

Z jeho obsahu je zrejmé, že tento považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a správne, pričom s dôvodmi sťažnosti a ani s právnym názorom tam vyslovených sa vôbec nestotožňuje.

Má pritom za to, že z dôvodovej správy k zákonu o EZR vyplýva, že jediným ustanovením upravujúcim obligatórnu vydávaciu väzbu je ust. § 16 ods. 2 uvedeného zákona, predpokladajúce buď súhlas vyžiadanej osoby s jej vydaním alebo rozhodnutie, že európsky zatýkací rozkaz sa vykoná. Keďže však on ale pri svojom výsluchu pred prokurátorom nesúhlasil so svojím vydaním do Českej republiky na trestné stíhanie z dôvodu vážneho zdravotného stavu a rovnako tiež ani nebolo rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, nie sú podľa neho v danom prípade dané podmienky pre rozhodnutie podľa uvedeného ustanovenia.

Pokiaľ ide potom o rozhodovanie o fakultatívnom vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, tak tu musí byť podľa názoru vyžiadaného vždy skúmaný účel tejto väzby ustanovený v § 16 ods. 1 zákona o EZR. V jeho prípade však k jeho naplneniu nedošlo, a to jednak z dôvodu jeho pobytu vo väzbe a jednak z dôvodu jeho veľmi vážneho zdravotného stavu.

A ako podotkol vyžiadaný na záver, v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o EZR je len bližšie upravený postup v súvislosti s vydávacou väzbou osoby, ktorá sa nachádza vo vnútroštátnom výkone väzby alebo výkone trestu odňatia slobody, avšak aj v danom prípade sa musí súd pri rozhodovaní o vzatí do vydávacej väzby zaoberať otázkou, či je daný jej účel.

Na základe vyššie uvedeného preto vyžiadaný J. Š. žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podanú sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 19. decembra 2011 bol prostredníctvom Krajského súdu v Žiline príslušný spisový materiál predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že dňa 15. júna 2011 bol pod sp. zn. 1T 178/2010, Okresným súdom v Rokycanoch, Česká republika na J. Š., štátneho občana Slovenskej republiky vydaný európsky zatýkací rozkaz, a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre štyri skutky kvalifikované ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona Českej republiky, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody až na 8 rokov.

Ďalej je tiež zrejmé, že J. Š. bol uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Považskej Bystrici z 21. októbra 2011, sp. zn. OTp 60/2011, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. vzatý do väzby v súvislosti s jeho trestným stíhaním pre prečin šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s tým, že lehota väzby mu začala plynúť dňa 19. októbra 2011 o 10.55 h. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Žilina.

Dňa 09. novembra 2011 bol vyššie menovaný zo zdravotných dôvodov preeskortovaný do Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Originál európskeho zatýkacieho rozkazu bol Krajskej prokuratúre v Žiline dňa 11. novembra 2011 odstúpený z dôvodu miestnej príslušnosti z Krajskej prokuratúry v Trenčíne.

Opatrením Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2011, sp. zn. Ntc 23/2011, bol podľa § 40 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 14 ods. 1 zákona o EZR J. Š. za obhajcu ustanovený Mgr. T. M..

Dňa 25. novembra 2011 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline pod sp. zn. 2KPt 45/11, na Krajský súd v Žiline v zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR návrh na vzatie

J. Š. do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať do pominutia dôvodov väzby, do ktorej bol tento vzatý na základe rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici z 21. októbra 2011, sp. zn. 0Tp 60/2011.

O tomto návrhu rozhodol pritom Krajský súd v Žiline už vyššie citovaným napadnutým uznesením.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd, po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadajú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o EZR súd rozhoduje o väzbe podľa § 15 až 17 uznesením. Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a tiež predovšetkým s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia napokon dospel k takému záveru, že pokiaľ ide o povahu ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o EZR, tak v tomto smere je potrebné sa stotožniť s názorom prokurátora vyjadreným v ním podanej sťažnosti.

I on má totiž za to, že jednak z gramatického výkladu vyššie uvedeného ustanovenia ako aj z jeho samotného systematického zaradenia vyplýva, že v prípade, ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, resp. vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, a bol zároveň doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje - teda ak boli splnené obe uvedené podmienky, príslušný súd nemá inú možnosť ako vyžiadajú osobu vziať do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

S ohľadom na vyššie uvedené preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunčiáte tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 22. decembra 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová